

Pohvala narodu Vrabaca

Velikim početnim slovom pišem Vrabac
kao Hrvat Kinez Amerikanac ili Rus jer je doista
u Gospodinovoj sveukupnosti taj mnogobrojan porod
već narod

Sitan leteći puk svake je pohvale vrijedan skroman
dok se drugi narodi na primjer kite grbovima i zastavama
sebeljubno mećući na njih zmajeve mačeve krune orlušine

Vrabcima je čak i država suvišna djetinjarija a i barjaci
šarene krpe uopće ih ne zanimaju posve su internacionalisti
sporazumijevaju se svi istim jezikom ne treba im ni povijest

Prema bi mogli dokazivati mnoge progone i iztrebljenja
nikada se nisu osvećivali ljudima niti ikome te stoga
pisci ih historijskih epova preziru čak i brojne ptičje vrste

Hrvati ih u svom čudnom jeziku ponižavaju vježbajući njima
nametnute glasovne promjene »vrabac – vrapca« u nekakvim
božemioprosti kosim padežima izživljavaju se sami na sebi

U Shanghaiju su mi servirali pečene Vrabčiće u gustu umaku
na diplomatskoj večeri hvaleći se kao da su jedini pticožderi
Hinci koji nikada nisu čuli za Držičeve kosoviće ili za grmuše

»Kosovića drazijeh kosovića lardicom nadjevenih« oblizuje se
Pomet Trpeza a ja sam pak lovio Grmuše dvadesetak vrsta
pjevica sličnih Vrabcima »na vesku« ili »u ošca«

Mi mediteranska djeca štedjeli smo Vrabce nisu nam bili jestivi
Grmuše su mnogo ukusnije no Šangajci su se ipak uvrijedili
kad im dokazah da smo mi što se ptica tiče još i gori od njih

Eto u čemu se mračni ljudski rod natječe
tko će više potamaniti nevine ptičje nejači i proždrijeti ih
čija li je kultura pečenja bezazlenih letačica starija

I kokoši su ptice naravno slatki mali pilići pi-pi-pi
eno ih na tisuće pobijenih u celofanu poslaganih na policama
u samoposluživanju mila djevojčica uspinje se da ih dohvati

Vrabčji narod živi prema Božjim zakonima nikoga ne zakidaju
mužjaci im se ne kindure kao Kokoti Purani Fazani i slični
Vrabice su jednòizgledne Vrabcima kao Finkinje Fincima

No do Finkinja Finaca i Vrabica Vrabaca još je i predug put
naime Kalevala je samo ljubav i rad ljubav i rad svakidanji rad
a ostale europske pjesmetine rat i smrt mržnja ubijanje

Vrabci su kalevalski vrijedan narod gle kako skupljaju mrvice
na tržnici u očevu vrtu posvuda Vrabica potomčiću puni kljun
hrani ga kao svaka brižna majka svoje dijete uči ga letjeti

Osjećao bih se bijedno da sam zanemario narod Vrabaca
siguran sam da su Bogu ugodniji od naroda kojemu pripadam
a i od mene sama ma koliko iskreno da hvalim ta draga mi bića

Dok o svojim sunarodnjacima sve više šutim

Novi Vinodolski, 2. rujna 2009. – Zagreb 5. rujna 2009.